

25de Møde.

Fredag den 18. November Kl. 1.

Formanden: Udenfor Dagsordenen har det ærede Medlem Hr. Povlsen Ordet for at forelægge to tidligere anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Povlsen): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at forelægge *Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne*, og jeg skal i den Anledning tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg skal først minde ærede Medlemmer om, at da Valgmenighedspræst Rørdam i Ryslinge ved kongelig Resolution af 5. Februar 1925 var blevet frataget sin Anerkendelse som Valgmenighedspræst, og derefter langt den største Del af den Valgmenighed, der hidtil havde haft ham til Præst, dannede Ryslinge Frimenighed med Pastor Rørdam som Frimenighedspræst, mistede Pastor Rørdam og Ryslinge Frimenighed den Ret, de hidtil havde haft til at benytte Folkekirkens Kirkebygninger til Gudstjenester og kirkelige Handlinger, idet Fyns Biskop ikke mente, at Pastor Rørdam kunde falde ind under §§ 14—16 i Loven om Brugen af Kirker, og heri fandt Medhold hos den daværende Kirkeminister Dahl. Kirkeminister Dahl mente imidlertid, at det var urigtigt og uheldigt, at Folkekirkens Kirkebygninger saaledes stod lukkede for Pastor Rørdam, og han fremsatte da et Forslag til Lov om Adgang for Præst for Ryslinge Frimenighed Rørdam til Brug af Folkekirkens Kirker. Hensigten med dette Lovforslag: at aabne Folkekirkens Kirkebygninger for Pastor Rørdam, fandt i Virkeligheden Tilslutning hos de tre Partier i dette høje Ting, ikke blot hos Socialdemokraterne, men ogsaa hos Venstre og det radikale Venstre. Venstre og det radikale Venstre mente imidlertid, at det vilde være rigtigt at faa en almindelig Lovgivning om dette Spørgsmaal, saaledes at man ikke lovgav for en enkelt Mand og et enkelt Tilfælde. I det Udvalg, der blev nedsat om Sagen, blev der gjort Forsøg paa at finde Udvej i saa Henseende, men det lykkedes ikke. Den

23. Marts 1926 blev der afgivet en Betænkning, som viste, at Udvalget havde delt sig i 4, ja, jeg maa næsten sige i 5 Mindretal, idet et Medlem af Venstre, det ærede Medlem Hr. Blang, ikke havde ment at kunne tiltræde sit Partis Begrundelse af sin Stilling.

Siden da er der imidlertid sket noget, som efter min Mening gør det nødvendigt at tage denne Sag op paa ny for om muligt at naa til et Resultat. Jeg tænker herved paa den Højesteretsdom, hvorefter Ejendomsretten til Nazareth-Kirken i Ryslinge blev tilkendt Frimenigheden derovre. Herefter har man nemlig den Besynderlighed, at en folkekirkelig Menighed, nemlig den grundtvigske Valgmenighed i Ryslinge, bor til Huse hos en Menighed udenfor Folkekirken, en Menighed, for hvem Folkekirkens Kirkebygninger er lukkede. Hvorvidt dette er juridisk forsvarligt, skal jeg ikke udtale mig nærmere om. Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen udtalte forleden sine stærke Tvivl i saa Henseende, og han var, forekommer det mig, ikke saa lidt spydig overfor den højtærede Kirkeministers Lovfortolkning i saa Henseende. Jeg maa for øvrigt tilstaa, at jeg mener, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen egentlig havde Ret, naar han udtalte, at den højtærede Kirkeministers Lovfortolkning var „meget fin juridisk“, og han føjede til: om jeg maa bruge dette Udtryk. Jeg mener, at det ærede Medlem har Ret, naar han udtaler sine Tvivl med Hensyn til det lovmedholdelige i den Ordning, der nu findes derovre, men jeg interesserer mig i Virkeligheden slet ikke i denne Forbindelse for den juridiske Side af Sagen. Jeg tror slet ikke, det juridiske Spørgsmaal vil blive rejst; det vil i hvert Tilfælde ikke blive rejst fra de to Menigheder derovre, derom føler jeg mig fuldt forvisset. De har deres Overenskomst om Brugen af Kirken, og der er, saa vidt jeg forstaaer, en meget god Forstaaelse mellem de to Menigheder i saa Henseende, saa jeg tror slet ikke, at det juridiske Spørgsmaal vil blive rejst.

Men det er i Virkeligheden heller ikke det, der er det afgørende. Nej, det afgørende er det, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen ogsaa var inde paa, om man, naar man fra folkekirkelig Side ønsker at opnaa Gæstfrihed hos en Menighed udenfor Folkekirken, da kan stille sig saa ugæstfrit til Gengæld, at man lukker Folkekirkens Kirkedøre for den paagældende Frimenighed. Det er det, der i Virkeligheden sker, og det er det, der er det afgørende Spørgsmaal i Virkelig-